

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **V. P.**, zastoupené Mgr. Zdeňkem Ptáčkem, advokátem se sídlem v Chebu, Ovocná 3, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 9. 2006, č. j. 60 Az 132/2005 - 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 16. 10. 2005, č. j. OAM-1925/VL-19-11-2005. Tímto rozhodnutím byla dle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o azylu“), zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodná.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci azylu, Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, platném znění (dále jen „s. ř. s.“), nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce

pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů, a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V dané věci stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že nebyl spolehlivě zjištěn stav věci a procesním postupem nebyla posílena její důvěra ve správnost rozhodování, soud neměl dostatek důvodů pro vydání napadeného rozhodnutí a dále že se stěžovatelka nemůže vrátit zpět do vlasti, neboť státní orgány nejsou schopny zajistit její práva a svobody proti zločineckým strukturám.

V první řadě je nutno uvést, že s otázkou podání žádosti o azyl až po vydání rozhodnutí o správním vyhoštění žadatele se Nejvyšší správní soud již dostatečně vypořádal ve svém rozsudku ze dne 12. 1. 2005, č. j. 4 Azs 300/2004 - 36, publikováno na www.nssoud.cz. Pokud stěžovatelka blíže neupřesnila svá tvrzení o nedostatečných skutkových zjištěních uvedením konkrétních pochybení na straně správního orgánu, není taková námitka způsobila bližšího přezkoumání, jak Nejvyšší správní soud vyjádřil např. ve svém rozsudku ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003 - 40, publikováno pod č. 113/2004 Sb. NSS, či v rozsudku ze dne 14. 6. 2006, č. j. 4 Azs 401/2005 - 46, publikováno na www.nssoud.cz. Obecné námitky porušení právního řádu s pouhým odkazem na jeho jednotlivá ustanovení rovněž nejsou dostatečné pro přezkoumání napadeného rozhodnutí, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS. Konečně co se týče strachu stěžovatelky z pronásledování ze strany soukromých osob v zemi jejího původu, lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2005, č. j. 6 Azs 550/2004 - 69, www.nssoud.cz, rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, publikováno na www.nssoud.cz, a ohledně tzv. „nečlenů zločineckých struktur“ na rozsudek ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 187/2004 - 49, publikováno na www.nssoud.cz.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť dle § 32 odst. 5 zákona o azylu je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovení § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu